

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterskopne petiti-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravlništvo je v Knafljovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadst., upravlništvo pa v pritličju. — Upravlništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravlništva telefon št. 85.

Slovensko srednješolsko in visokošolsko dijaštvo.

Večkrat se sliši trditev, da je preveč slovenskih dijakov na srednjih in visokih šolah. Sicer to trditev ovrže že samo dejstvo, da je povsod pomanjkanje slovenskih uradnikov, da nam vsiljujejo nemške uradnike in profesorje celo na Kranjsko, ki je za Solnograškim in Gornjeavstrijskim najbolj enojezična dežela v Avstriji. In kako ošabno se vedejo pri nas ti nemški vsiljivci! V Lincu se je pred leti osmelil neki vladni uradnik zapisati češki občevalni jezik pri ljudskem štetju — bil je nemudoma za kazen prestavljen drugam, čeravno je bil grof! Kaj pa si dovoljujejo nemški uradniki in profesorji v Ljubljani v narodnem zagrizenstvu! Že raztreseno nemško uradništvo po vseh slovenskih deželah je torej jasen dokaz o pomanjkanju slovenskega narščaja v srednjih in visokih šolah.

Se jasneje se pokaže to pomanjkanje, če primerjamo število dijakov v razmerju s prebivalstvom pri Slovencih in pri naših sosedih Nemcih. Na 29.000 kranjskih Nemcev pride več nego 450 nemških dijakov na kranjskih srednjih šolah (1 dijak na 64 prebivalcev!) in na 480.000 Slovencev niti 2100 dijakov (1 dijak na 228 prebivalcev) — torej je na Kranjskem število nemških srednješolcev v razmerju s prebivalstvom triinpolkrat toliko kakor pri Slovencih. In tu se je osmelil znani nemškutarski profesor iz Ljubljane pisati v graški Tagblatt, da je na Kranjskem obisk srednjih šol v primeri s prebivalstvom dvakrat večji kot v drugih deželah. Na Štajerskem pride na 425.000 Slovencev komaj 660 dijakov (1 dijak na 640 preb.), na 930.000 Nemcev pa nad 3800 dijakov (1 dijak na 240 preb.). Na Koroškem ima 92.000 Slovencev (po uradnem štetju!) samo 136 srednješolcev (1 dijak na 680 preb.), 270.000 Nemcev pa ima 1500 dijakov (1 dijak na 180 preb.). Na Primorskem

pride 750 slovenskih dijakov na 230.000 prebivalcev (1 dijak na 306 preb.). V teh štirih deželah skupaj je 1¼ milijona Slovencev s 3650 srednješolci (1 slovenski dijak na 342 preb.). Na Štajerskem, Koroškem in Kranjskem pa je tudi 1¼ milijona Nemcev s 5750 srednješolci (1 nemški dijak na 217 preb.). Torej šena na Slovenem manjka 2100 srednješolcev, da dosežemo razmeroma isto število srednješolskih dijakov, kakor ga imajo Nemci v teh treh deželah. In sicer je pomanjkanje najboljčutnejše na Koroškem in Štajerskem.

Vsled tega je seveda tudi število slovenskih visokošolcev mnogo premajhno. Avstrijske visoke šole so štele v preteklem letnem tečaju nad 30.000 slušateljev. Slovencev, ki tvorimo 5% avstrijskega prebivalstva, bi torej razmeroma moralo biti 1500, bilo pa je lani le 660 slovenskih visokošolcev, t. j. niti polovica od tega, kar bi jih moralo biti.

Da prihaja tako malo naših dijakov na visoke šole, je kriva deloma velika oddaljenost vseučiliških mest in splošna ubožnost našega dijaštva, deloma pa tudi ustroj srednjih šol na Slovenskem. Vsak slovenski dijak je bolj obremenjen na srednji šoli, ker ima skozi vsa leta en predmet (sovensščino) več nego njegov nemški tovariš: v vseh drugih predmetih pa se zahteva od njega isto kakor od nemškega dijaka. Posebno kričeče je, da se morajo slovenski dijaki nemščino učiti po istem učnem načrtu in po istih učnih knjigah kakor Nemci, katerim je to vendar materni in tudi učni jezik. Drugo težko breme za slovenskega dijaka je nemški učni jezik v višjih razredih. To je še srednjeveški ostanek, ko se je povsod poučevalo v latinščini, le da je pri nas na mesto latinskega stopil nemški učni jezik. To je ravno tako, kakor če bi se na realkah v višjih razredih vpeljal francoski učni jezik. Potem se seveda ni čuditi, da slovenski dijak obnemore v svojih štu-

dijah že na srednji šoli in da ne pride premnogokrat niti do mature, kaj še le na visoko šolo! Preosnova naših srednjih šol na podlagi materinskega učnega jezika je torej nujno potrebna.

Potem šele bodo srednje šole pri nas izpolnjevale svojo nalogo in nam dajale primerljivo število strokovno izobražene inteligence. Šele takrat bomo dobili v slovenskih krajih povsod slovenske uradnike, ki bodo opravljali svoje uradne posle v blagor prebivalstva, ne pa tirali velikomeshne propagande!

Deželni zbori.

Gradec, 19. marca. V četrtrek in petek dožene deželni zbor proračun. Primanjkljaj znaša 1.500.000 K. Finančni odsek bo predlagal, naj se najme v pokritje posebno deželno posojilo. Ta teden pride še tudi na vrsto regulacija učiteljskih plač. Ugodilo pa se bo učiteljskim zahtevam le deloma, ker je dežela v neugodnem finančnem položaju. O volilni dolžnosti se najbrže sploh ne bo sklepalo, ker je večina strank nasprotna. V soboto se zasedanje deželnega zbora odgodi do jeseni.

Praga, 19. marca. V včerajšnji seji je deželni zbor razpravljal o preosnovitvi deželne obrtne komisije v obrtni svet. Posl. Strache (Nemec) je utemeljeval nemško zahtevo, naj se obrtni svet razdeli po narodnostih. Izjavil je, da Nemci ne bodo mirovali poprej, dokler ne dosežejo v vseh strokah narodne delitve. Vse nemške stranke bodo izdelale program za popolno narodno ločitev na Češkem in od izpolnitve te zahteve bo odvisno, ako se sploh Nemci še nadalje udeležujejo razprav deželnem zboru. Pri glasovanju so bili vsi nemški predlogi odklonjeni.

Nagodbena pogajanja.

Budapešta, 19. marca. Avstrijski ministri so včeraj takoj po prihodu šli v palačo ministrskega predsednika, kjer so začeli konferirati

z ministrskim predsednikom dr. Wekerlom in z ministroma Kossuthom in Daranyiem. Prva konferenca je trajala do 1. ure popoldne. Ob pol 5. uri popoldne so se konference nadaljevale do 7. ure zvečer. V teh konferencah se je doseglo glede nekaterih prepornih točk zblizanje med obema vladama. Danes se pogajanja nadaljujejo ves dan.

V današnjih konferencah se je razpravljalo v prvi vrsti o ločitvi užitnine. Avstrijska vlada zahteva med to točko in dolgotrajno nagodbo junktim. Pogajanja bodo trajala tri dni, a nagodba se skoraj gotovo ne sklene pred novimi volitvami.

Ogrsko-hrvatski državni zbor.

Budapešta, 19. marca. Zakon o regulaciji plač ljudskošolskemu učitelstvu je bil sprejet v tretjem branju, nakar se je začelo razpravljati o noveli k odvetniškemu zakonu. Pravosodni minister je izjavil, da se položaj odvetniškega stanu zboljša v zvezi z drugimi justičnimi reformami. Obljubil je, da bo jeseni predložil zbornici nov civilnopravni red, reformo sodne organizacije in reformo odvetniškega reda.

Prestolonaslednik Fran Ferdinand v Berlinu.

Berolin, 19. marca. Avstrijski prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand se je mudil nedavno v Berlinu v strogem inkognitu, vendar je bil tudi pri cesarju Viljemu. O tem tajinstvenem obisku krožijo v nemških političnih in diplomatskih krogih raznovrstne kombinacije. Največje začudenje je zbudilo, ker se prestolonaslednik ni oglasil niti v avstro-ogrskem poslaništvu, a tudi dvorna poročila niso nič omenila tega obiska, dasi sicer naštevajo vedno vse osebe, ki pridejo k cesarju v avdienco. Z ene strani se zatrjuje, da je imel obisk važno politično misijo, z druge strani pa poročajo, da je bil nadvojvoda v privatnih zadevah v Berlinu ter je hotel ostati prikrit,

a cesar Viljem je zvedel za njegov prihod ter ga povabil k sebi.

Izjava ruske vlade v dumi.

Petrograd, 19. marca. V današnji seji državne dume je prečital ministrski predsednik Stolypin dolgo pričakovano vladno izjavo, v kateri se obetajo razne reforme, kakor svoboda vesti, pisemska tajnost in varstvo osebnosti; nadalje zakon o nedotakljivosti osebe, o odpravi administrativnega prognanstva. Sodna reforma temelji na načinu, da da voli prebivalstvo mirovne sodnike. Civilni in kazensko pravni red pa se preosnuje po načinu, kakor se je to zgodilo v ostalih evropskih državah. Nadalje se izdajo posebni zakoni v prilog kmetškemu prebivalstvu in delavstvu. Ministrski predsednik je čitanje vladne izjave zaključil s pozivom na vse poslance za skupno delo ter izjavil: „Naša očetnjava se mora preosnovati v ustavno državo“. — Večina dume je sprejela vladno izjavo s splošnim molkom, dočim je desnica ploskala. Posl. Zereteli (socijalni demokrat) je imel nato zelo oster govor proti vladi in Stolypinovi politiki.

Kmetski punti na Rumunskem.

Črnovice, 19. marca. V rumunskem okraju Jassy so se vzdignili kmetje nad Žide in graščake. V Poduliloju so kmetje napadli židovske trgovine. Punt se je razširil tudi na sosednji dorohojški okraj. Najhuje so počenjali kmetje v mestu Botușani, v neposrednji bližini Bukovine. Nad 100 Židov so kmetje krvavo pretepli. Cele židovske rodbine so bežale čez mejo v Bukovino. Kmetje so poropali in razbili židovske trgovine ter zažgali židovsko predmestje. Okrajni prestojnik v Jassju, Ivasen, je odstopil, ker ga vlada ni zadostno podpirala, da bi bil zatri punt. Židje so brzojavno prosili kralja za pomoč.

LISTEK.

Pihala je burja.

(Ferdo Plemič.)

Pihala je burja po široki ulici tržaškega mesta, ona suha, rezka burja.

In hodili so ljudje po ulici v burji, z rokama v žepu kakor resignirani, z rokama ob glavi kakor obupani.

In pihala je burja ter se igrala z ljudmi. Raztrgan pajčolan tu, klobuk v zraku ondi. Vihrajoče kodrce je prašil poulični prah in škrici zimskih sukenj so opletali po zraku. Tu ukrivljen moški hrbet, tam izbočene ženske prsi. In pihala jim je burja v obraz, bila jih obušala, odrisovala lepo zalita bedra na svilenih krilih. Kleli so ljudje, upirali se, pihali in stokali, butali drug ob drugem, sitni, če je bilo treba izogniti se, na poti sebi in drugim.

A to, kaj ob eni strani ulice, druga stran je bila prazna, nikogar ni bilo videti tamkaj.

Pač, sedaj!

Prikazal se je na drugi strani mož skrbno zapet v plašč. A hodil je ravno in ni se igrala burja z njegovim klobukom niti s škrici njegove zimske suknje.

Na drugi strani ulice je bilo pač zavetje. A nihče ni mislil popreje na to mogočnost, vsak je ubral svojo pot za prvim, kateremu se je menda mudilo in ki ni imel časa izbirati si poti. In vsak je mislil, da mora tako biti in da drugače ni mogoče. Kdo bi pač tudi slutil, da se da trideset korakov bolj na desno bolje shajati? Kdo bi pač sodil, da vse te muke pravzaprav ni potreba? Morda je celo kakšnemu padlo na um kaj takega, ali prosim vas, kdo bo delal nepotrebnih poti brez gotovosti? Poskušati — hm — komu na ljubo? In če se poskus obnese, udre vsa ta množica za njim tjakaj, in potem bo zopet stari direndaj in in nič bolje.

Sedaj pa se je prikazal mož v zavetju. Morda je naletel slučajno nanje, a vsekakor je korakal samozavestno dalje ter ponosno zrl na pehajočo se množico onkraj ceste.

Dobro se mu je godilo.

Tedaj res eksistuje obljubljena dežela. Nu, le par korakov je do nje. Urno tjakaj!

Kaj še! Da se mi bodo drugi smejali, češ, opičji sem. Ne! In potem bi tudi oni mož v zavetju menil, da ga zavidamo. Ne rajši nič!

On naj nam zavidava — kako slabo se nam godi.

Pihala je burja in bila je v obraz pehajočo se in kolnečo množico ljudi. Oj ti — ljudje!

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

XXXVIII.

Pali sela i bile voraši,
Siče, kolje malo i veliko,
Sužnje hvata po vojsci ih dili.

Hrv. narodna.

V taboru turške vojske, oblegajoče Famagusto, je vladala radost. Mustafa-paša, sicer čemer in nejevoljen, se je sam topil veselja, zakaj sedaj ni več dvomil, da premaga odpor Antonija Bragadina in da razvije kmalu turško zastavo s polumesecem na razvalinah zavzete Famaguste.

Vzrok tej veliki radosti je bila vest, ki mu jo je poslal zapovednik turške mornarice admiral Piali.

Beneško brodovje se je bilo pri Kandiji združilo z ladjami, ki so jih bili poslali z velikimi težavami in še večjimi žrtvami pridobljeni zavezniki republike sv. Marka. Beneški admiral Zani je imel pod svojim poveljstvom 200 velikih ladij in je bil v vsakem oziru kos turškemu brodovju. Lahko bi bil s temi ladjami premagal in razlagal turško brodovje, ki je blokiralo Famagusto ter osvobodil Ciper. Mustafa-paša je tudi s tem računal in se zaradi tega trudil na vse načine, da bi zavzel Famagusto čim prej mogoče. Toda vsa njegova prizadevanja so se razbila ob odporu hrabrega proveditorja Bragadina.

In sedaj, ko je že obupaval, da sploh zavzame Famagusto, ko je v duhu že večkrat videl svileni vrvice, ki mu jo pošlje sultan, da si ž njo konča življenje, sedaj mu je prišla vest, da se beneškega brodovja ni več bati. Kuga je bila nastala med vojaštvom in je v nekaterih tednih pomorila 2000 mož. Med zavezniki je zavladal strah. Prvi so se ločili Španci

s 45 galerami od Benečanov in odjadrali domov. Njihovemu zgledu so sledile ladje drugih zaveznikov. Beneško brodovje je bilo zapuščeno in skoro brez vojaštva, tako da ni moglo priti na pomoč oblegani Famagusti, marveč se je moralo vrniti v Benetke. Mustafa-paša si je lahko na prstih izračunal, da poteče več mesecev, predno se beneško brodovje pokaže pred Ciprom in veselil se je tega iz vsega srca, upajoč za trdno, da v tem času zavzame Famagusto.

Mustafa-paša je sklenil, da na pravi svoji vojski veliko veselje Hotel je počakati, da mu pripeljejo turške ladje novih vojakov, predno začne zopet z naskoki na oblegano mesto. Ker so bili Famagusti zaprti vsa pota za dobivanje živil, je Mustafa-paša mislil, da bo mesto v nekaj tednih izstradano. Ta čas je dal svoji vojski pravico, da sme vsak teden drug delek ropati in pleniti po otoku kolikor hoče. Prepustil je ves plen vojaštvu in to se je z divjaško navdušenostjo poslužilo podeljene mu pravice.

Turški vojaki so kakor razbojniki preplavili mnogo milj okrog Fama-

V Drohoju so kmetje napadli tri graščine ter prisilili graščinske zakupnike, da so jim obljubili razdeliti posestva med kmete.

Vas Beroane so kmetje popolnoma opustošili. Umakniti se niso hoteli niti vojaštvu, ki je streljalo ter usmrtilo pet, ranilo pa devet kmetov.

Punt narašča ter se je razširil že na distrikt Suzava. Vojno poveljstvo v Jassyju je sklicalo vse rezerviste, da ima dovolj vojaštva na razpolago proti kmetom.

Gospodarstvo po klerikalni metodi.

Zborovanje pogrebne družbe bratovščine sv. Jožefa včeraj popoldne v mali dvorani „Mestnega doma“ je prineslo na dan reči, ki dokazujejo, kako gotovi ljudje frakajo in gospodarijo s tujim denarjem. Dokazalo je, kako je bivši odbor s klerikalnim mokačem Velkovrhom na čelu z društvenim denarjem, ki je lastnina vseh članov bratovščine, najbrezbržnejše ravnal, tako da se je pokazalo primanjkljaja 4892 K 06 v, za katerega imenovani odbor ni mogel dati nobenega zadostnega pojasnila.

V sledečem priobčujemo objektivno poročilo o tem znamenitem zborovanju.

Predsednik g. Skubic je otvorjajoč občni zbor predstavil oblastvenega zastopnika magistratnega konceptnega praktikanca g. Jančigaja in opozarjal društvenike, naj bi se mirno razpravljala točka za točko.

Takoj je začel govoriti tisti blede Vencajzov pisec Kocmur, kateremu ni bil prav dnevni red. Ker je vsakdo videl, da so Kocmurjeve besede sama sitnarija, njegov predlog na spremeni dnevnega reda ni niti prišel na glasovanje, društveniki so pa klicali Kocmurju, zaščitniku Velkovrhovemu: Ne bodite prenašli! Preje bi se bili brigali, da bi bil podpredsednik član društva! itd. Seveda je Kocmurju še vedno migal jeziček in ni pustil niti enega govornika ali poročevalca pri miru.

Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora se je odobril.

Nato je poročal tajnik g. Breskvar o računih društvenega premoženja od leta 1898, da se je videlo, kak nered je vladal v društvu za časa Velkovrhovega načelstva. Imenovala sta se dva člana, ki sta v knjigah gledala na vse vpisane zneske, ki jih je bral poročevalec iz svojega poročila.

Velkovrh je 19. marca 1898 prevzel 2485 gld. 99 kr. Dohodkov od 19. marca 1898 do 19. marca 1899 je bilo 810 gld., stroškov pa 809 gld. 45 kr., torej 55 kr. prebitka. Dohodkov od 19. marca 1899 do 19. marca 1900 je bilo 1013 gld. 64 kr., stroškov 953 gld. 76 kr., torej 59 gld. 88 kr. prebitka, ali skupnega društvenega premoženja 2546 gld. 42 kr. — Od 19. marca 1898 do 19. marca 1899 so znašale obresti 95 gld. 24 kr., od 19. marca 1899 do 19. marca 1900 pa 102 gld. 48 kr. 19. marca 1900 je bilo torej vsega društvenega premoženja 2744 gld. 14 kr. ali 5488 K 28 v.

Dohodki od 19. marca 1900 do 19. marca 1901 so znašali 2827 K 78 v., prejšnji odbor jih je pokazal 3560 K 60 v. Stroškov je bilo 2831 K 83 v., torej 4 K 05 v primanjkljaja. — Dohodki od

19. marca 1901 do 19. marca 1902 so znašali 3251 K 36 v., stroški pa 2875 K 20 v., torej 376 K 20 v. prebitka. Prejšnji odbor ga je pokazal 332 K 71 v. — Dohodki od 19. marca 1902 do 1. marca 1903 so znašali 3299 K 04 v., stroškov je pa bilo 2379 K 90 v., torej 919 K 14 v. preostanka, tako da je znašalo 1. marca 1903 premoženje v denarju 6779 K 53 v. — Dohodkov od 1. marca 1903 do 1. marca 1904 je bilo 3988 K — v., stroškov pa 3982 K 83 v., torej 5 K 17 v. prebitka. — Dohodki od 1. marca 1904 do 1. marca 1905 so znašali 4047 K 40 v., stroški pa 3579 K 58 v., preostanka torej 467 K 82 v. — Dohodkov od 1. marca 1905 do 1. marca 1906 so znašali 3148 K 68 v., stroški pa 3534 K 67 v., torej 385 K 99 v. primanjkljaja. 1. marca 1906 je znašalo torej premoženje v denarju 6866 K 43 v. — Dohodki od 1. marca 1906 do 6. junija 1906 so znašali 1402 K 37 v., stroški pa 1060 K 13 v., torej 342 K 24 v. preostanka.

V denarni knjigi so od 19. maja 1906 do 2. junija 1906 izpuščen razni zneski, ki znašajo skupaj 138 K 80 v.

Na hranilne knjižice so se dvigale sledeče vsote, ki niso nikjer vpisane: 14. septembra 1899 Pavel Velkovrh 300 K, 2. julija 1901 br. Edmund Ve ovec (franciškan 300 K, 2. oktobra 1902 Pavel Velkovrh 200 K, 2. julija 1903 Pavel Velkovrh 400 K, 15. januarja 1906 Pavel Velkovrh 150 K, 2. januarja 1901 (na drugo knjižico) Pavel Velkovrh 525 K 56 v., 22. marca 1902 br. Edmund Vehovec 200 K 94 v. in 2. julija 1903 Pavel Velkovrh 202 K 65 v., kar zneske skupaj 2279 K 15 v.

Istotako ni nikjer vpisana vsota 1234 K 65 v., ki je bila dvignjena na hranilnico knjižico, glasečo se na ime „Jožef Adam“, katero ime je bilo izmišljeno.

Prejšnji odbor je imel pa še hranilno knjižico, glasečo se na ime „Adam“, katero je Velkovrh od patra Jožefa dobil in ki je imela vrednost 1850 K. Ta znesek je Velkovrh dvignil in ga naložil, kakor pravi, na dve knjižici, na eno je del 450 gld., na drugo pa 475 gld. Hranilne knjižice z vlogo 450 gld. pa ni nikjer.

Knjižice „Ljudske posojilnice“ z vlogo 1200 K, ki je bila naznanjena pri občnem zboru 1904, ni nikjer.

Z obrestmi vred je znašalo vse denarno društveno premoženje dne 1. marca 1906 13984 K 50 v., novi odbor je pa prejel le 10286 K 34 v. Glasom notarskega akta je izkazano premoženje v gotovini 10436 K 34 v., vendar je bilo manj 150 K, ki jih je Velkovrh dvignil 15. januarja 1906.

Iz tega se razvidi, da znaša nepojasnjeni in nepokriti primanjkljaj 3692 K 06 v. ne vračunski knjižice z vlogo 1200 K, kateri nikjer in katere bi morala biti, ako je resnično poročilo občnega zbora z dne 19. marca 1904. **Ves primanjkljaj znaša de facto torej 4892 K 06 v.**

Poročevalec je dejal nato: Prejšnji odbor je dolžan dati priujočemu obč. zboru pojasnila, da se odstrani vsako sumničenje do njega in da se določi pravi stan društvenega premoženja. Novi odbor je moral za 2831 K 83 v. klub vsemu primanjkljaju še plačati 221 K 38 v.

guste vse ozemlje. Opustošili so vse, poklali vse, kar jim je prišlo pod meč, onečastili žene in otroke in naložili mnogo mladih dečkov in deklic, ki so jih odgnali s seboj, da jih prodajo kot sužnje.

Prav v onih dnevih, ko so turški vojaki tako divjali po malih mestih in vaseh, ki so bile raztresene po gorovju okrog Famaguste in po bližnjih dolinah, sta jezdila Kržan in Tomo od grada Nikolaja Mirabella proti morju, da se vtihotapita v oblegano mesto. Večero se je že, ko sta prijezdila čez zadnjo goro in zagledala pod seboj gorečo vas, po kateri je divjala turška četa. Posamične hiše so že gorele, a prebivalstvo je bilo večinoma uteklo v svojih žolnih na morje, do katerega je bilo od vasi samo nekaj streljajev, in je od tam kaj gledalo morenje, ropanje in požiganje turških vojakov.

Kržan in Tomo sta se hitro umaknila za goro. Privezala sta svoja konja ob veliko skalo in se potem na trebih splazila za gručo skalovja, od koder sta mislila opazovati dogodke v vasi. Tode ko sta prišla do izbranega mesta, sta zapazila na pol

golo dekletce, ki je v vsi naglici težko sopeč razmetavalo kamenje. Dekletce je obupno zakričalo, ko je zagledalo kraj sebe Kržana in Toma, ki sta bila zaradi večje varnosti zopet oblečena kot turška vojaka, in je hotelo pobegniti. Toda krepka roka Tomova je prijala dekletce še pravočasno in je potegnula za skalo.

— Kaj delaš tod in kaj se je zgodilo v vasi?

Tako je vprašal Kržan najprej v italijanskem in potem v grškem jeziku, a ni dobil odgovora.

— To je vendar čudno, da dekle ne razume nobenega teh dveh jezikov, ki jih govore na tem otoku, je rekel Tomo, ki je z resničnim zanimanjem ogledoval zdravo čvrsto dekletce. Izrekel je bil te besede v svojem domačem narečju, a komaj jih je bilo dekle zaslišalo, je že skočilo k Tomu.

— Ah, gospodine, bodite usmiljeni, nikar me ne umorite, je prosila s povzdignjenimi rokami in njene vijoličaste oči so pogledale Tomo tako ljubo in milo, da je fantu kar toplo postalo pri srou.

K besedi se je oglašil seveda Kocmur, ki je s sofitami in zavijanjem hotel dokazati, da prejšnji odbor, pred vsem Velkovrh, ni zakrivil nobenega primanjkljaja, ker sta dva brata frančiškana pri notarju Voku izjavila, da odbor ni imel nikdar nič opraviti s denarjem, o častitih očetih in bratih frančiškanih se pa ne more (!) misliti, da bisi kak krajecar pridržali.

Ni čudno, da je vsled teh Kocmurjevih besedi nastal silen vihar v dvorani in da se je Kocmurju očitalo, da laže, posebno ko je na novi odbor metal razna očitja in sumničenja, češ da Velkovrh po 6. juniju 1906 ni bila nikdar dana prilika pojasniti „dozdevnega“ primanjkljaja. Kocmurjeva „pojasnila“ niso držala, dasi mu je pomagal šenklaški krojač Soukal in bivši odbornik Črnič.

Da državno pravdnštvo, ki je imelo vso stvar že v rokah, ni dvignilo obtožbe proti temu ali onemu članu prejšnjega odbora, je vzrok, ker je vsakoletni občni zbor dal odboru absolutorij in ker pravega krivca ni moglo najti.

V debato je poseglo vse polno oseb. Naj navedemo tukaj izjavo g. Zorca, ki je povedal, da mu je Velkovrh rekel, da je izjava frančiškanov pri notarju Vokusama politika. Tudi se je Velkovrh izrazil: Kolikor primanjkljaja bo nepojasnjenega, bo polovico plačal stari odbor, polovico pa frančiškani. Velkovrh pravi, da ni imel z denarjem opraviti, vedel je pa naprej, koliko bo primanjkljaja. Račune za izdatke je on podpisoval.

Za kaj se je včasih društveni denar dajal, dokazuje dejstvo, da je šlo nekoč 50 gld. za frančiškanske orglje.

Ker so Kocmur, Črnič, Soukal in Velkovrh vpili venomer, da ni nobenega primanjkljaja, dal se je na glasovanje predlog: ali so društveniki prepričani, da je primanjkljaj ali ne? Predlog je bil dan dvakrat na glasovanje in vselej z veliko večino sprejet, da je primanjkljaj.

Velkovrhovci so zagnali velikanski vrišč, vpili, naj se razdrži bratovščina in v zabavljanju in govoreč o krivici zapuščali dvorano.

Gosp. Breskvar je podal nato tajnikovo poročilo o društvnem delovanju v zadnjem letu.

Članov je 1067, 54 jih je umrlo, novih je pristopilo 58. Odbor je imel 12 sej. Društveno premoženje znaša 10.063 K 89 vin. in je preteklo leto 31 K 38 vin. prebitka (doh. 2623 K 5 vin., stroškov pa 2541 K 66 vin.) Pravo čisto premoženje znaša 10.313 kron 89 vin. (Odobreno).

G. Breskvar je poročal nato o zvišanju pristopnin in letnine, ker je vožnja mrličev na novo pokopališče dražja kot prej pešpot na staro: tudi cerkev je zvišala pristojbine. Letni prispevki naj se zvišajo na 2 K, vpisnina pa sledeče: do 20 let 10 K, do 30 let 14 K, do 40 let 18 K, do 50 let 22 K, nad 50 let pa za vsako leto po 4 K. Za otroke se smatrajo oni mrliči, ki so stari do 13 let. Mrliča spremljajo 3 duhovniki. Kdor je zadovoljen z dvema, se bere za rajnega ena maša, kdor pa z enim, pa dve maši. Izvenljubljanski člani dobe za pogreb 50 K. Soglasno sprejeto.

Pri sledečih volitvah so bili voljeni soglasno 3 namestniki v odbor, in sicer gg. Breskvar, Borštnar in Ferfila, za pregledovalce računov pa gg. Gärtner, Lotrič in Šeme.

— Ti znaš hrvatski, se je začudil Kržan. Od kod pa si in kako da ne znaš ne italijanskega ne grškega jezika?

Deklica ni odgovorila na to vprašanje. Komaj je čula, da govori tudi Kržan njen jezik, je že tudi njega začela prositi, naj bo usmiljen in naj jo pusti pri življenju.

— Ne boj se, deklica, jo je tolažil Kržan. Midva ti ne storiva nič zlega in če je mogoče, ti bodeva rada pomagala. Sedi sem k nama.

— Ne, gospoda, je prosila deklica. Pomagajta mi, odmetati to kamenje. Tu je skrit vhod v veliko podzemsko jamo, kjer bomo popolnoma varni. Tam ostanemo lahko ves mesec in Turki nas ne bodo našli.

— Skrivna podzemska jama? Kržan se ni mogel načuditi, ko je gledal okrog sebe in ni videl nikjer niti sledu kakemu vходу. Čigava je ta jama in kako da jo ti poznaš?

— Bila sem že večkrat tod z očetom, je odgovorila deklica, ki se je bila med tem zopet lotila razmetavanja kamenja. Pozneje vama vse povem. (Dalje prih.)

Poročilo preglednikov računov je podal g. Gärtner sledeče:

Odkar posluje novi odbor, so vse knjige in računi v najlepšem redu, dočim je preje vladala skrajna brezbržnost. V imeniku članov so bili vpisani še vedno za žive člani osebe, ki so umrle pred petimi ali celo desetimi leti. Preteklo leto je prišel letnino plačat član, ki je bil v imeniku vpisan, da je že umrl. Vidali je bil 7 let podpredsednik, a ni bil niti član društva. (Črnič: To je bila pač pomota! Klici: Je bilo veliko pomot!) V knjigi letnih poročil so bili listi iztrgani ali pa prelepljeni, da se ne vidi, kaj je spodaj napisanega. Priča je tu, ki je povedala, če so iz kake hranilnice knjižice vso vsoto dvignili, da se je dotični račun takoj strgal. Za plačane račune je vpisanih 12.027 K 6 vin., dokazov zato je pa le za 957 K 82 vin. Ko je prevzemal sedanjí odbor knjige, je šel poročevalec nekoč k Velkovrh nekaž iskat. Ta mu je dejal, da naj odbor zaračuna za delo 600 kron ali 800 kron!! Nekeč se je predlagalo na občnem zboru, naj se da frančiškanskemu samostanu 50 K. Predlog je bil odklonjen, vendar je Velkovrh povedal, da je dal vkljub temu 100 kron! Obkle in drugo opravo je dobil sedanjí odbor večinoma zamazano in posebno klobuke raztrgane. (Odobreno).

Nato so bili sprejeti sledeči predlogi g. Zorca: 1. Bratovščina sprejme mrliča šele v mrtvašnici ali doma, če n. pr. umrje v bolnišnici ali hiralnici, da ne bo plačevala dvakratnih stroškov. 2. Ker Vidali pravi, da ne da več rakev za bratovščino, se odbor pooblasti, da jih sme vzeti, kjer so ceneje. Svede se bodo naročale naravnost iz tovarne. 3. Denar, ki je v Kranjski hranilnici in za tekoči račun, se prenese v Kreditno banko, oni iz „Ljudske posojilnice“ pa v nepristransko „Kmetko posojilnico“. 4. Maša na Rožniku, ki je stala po 31 K, se opusti in se namesto nje bere v cerkvi Srca Jezusovega maša za 4 K. 5. Kdor ne plača tri leta doneskov, a gre v Ameriko in se povrne, se sme sprejeti nazaj, vendar pa diferencna doba ne sme trajati nad štiri leta. 5. Napovedovalec dobi od vsakega mrliča 3 krone in mora tudi sobo popeti.

S tem je bilo končano zborovanje, ki je trajalo skoraj tri ure.

Pozor somišljeniki!

Volilni imeniki so v nekatereh občinah že razpoloženi za javni vpogled. Na občinski tabli se razglaša reklamacijska doba. Ker je možno reklamirati le tekom 14 dni od dne razglasitve in javne razpoložitve imenikov, naj se somišljeniki takoj prepričajo iz razglaša na občinski deski, ali so imeniki že razpoloženi, in si po večkrat izpišejo natančno imena, stan in stanovanje vpisanih volilcev, in natančno pregledajo, ali je kak somišljenik izpuščen ali kak nasprotnik preveč vpisan. Poskrbi naj se takoj dokazne listine za reklamacije, t. j. krstni list (rojstni podatki) od rojstne župnije, svedočbo državljanstva od glavarstva, svedočbo enoletnega bivanja pa od županstva. Te oblasti morajo izdati te listine v reklamacijske namene takoj in brezplačno. Reklamacije naj se kar možno kmalu vložijo in sicer pri županstvu. Somišljeniki, reklamacijska doba je **kratka a dragocena doba**. Poznejše reklamacije so brezuspešne.

Torej na delo!

Vsa pojasnila v volilnopравnih zadevah daje pisarna dr. Trillerja in dr. Novaka v Ljubljani.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. marca.

— **Volitve na Vrhnikih.** Zadnji ponedeljek je „Slovenec“ brzojavno naznanjal, da je na Vrhnikih v drugem in prvem razredu prodrla slovenska ljudska stranka. Iz tega bi se dalo sklepati, da je na celi črti prodrla klerikalna stranka. Na drugi strani pa je dr. Marolt brzojavil dr. Tavčarju: Združena opozicija v obeh razredih premagala Jelovškovo stranko. Človek se torej spozna v ti zmešnjavi! Resnica bo prej kot ne ta, da bo dobila Vrhnika čisto klerikalnega župana, in gotovo tudi čisto klerikalno veščino, katerega bode malikovala pred dr. Šusteršičem. Mi pa

imamo upanje, da se tega malikovanja prav kmalo naveličajo tudi tisti, ki so zadoje dni najglasneje kričali raz stolov v vrhniškem „Katoliškem domu“. Potem se bode napredna stranka zopet zavedla svoje dolžnosti, katere zahteva, da naj se radi osebnih preprirov nikar v nevarnost ne postavlja jo načela. V drugem pa prepustimo hripavo kričanje „Slovencu“, kateri bo svojo trobil, da je namreč na Vrhnikih zmagoval katoliške prepričanje. Na Vrhnikih so zmagovala osebna nasprotstva, katere so duhovniki spretno speljali na svoj mlin. Napredni dr. Marolt, nemški nacijonalec Mulej, in stari Majer — koliko je pristal katoškega na ti trojici, moglo bi se le tedaj določiti, če bi človek vzel mikroskop v roke! — bili so vsi le marionete v rokah kaplana Šušnika. In če v bod če ne bodo hoteli igrati te vloge, potem bomo prav kmalu čuli o razdružení opoziciji v vrhniškem občinskem svetu. Potem pa bo zopet napočil čas, ko bodo na Vrhnikih edini vsi napredni elementi! Nam, ki poznamo farško ošabnost, katerega zamorca, ko je enkrat storil svojo dolžnost, tako rada vrže pod kavo, se pa dozdeva, da bo zgoraj omenjeni čas prav kmalu napočil, in morda prej, kot to pričakujejo dr. Marolt in tovariši. V ti nadi napravili smo križ čez vrhniške volitve, o katerih bodi le še mimogrede omenjeno, da se pri njih ondotno učiteljstvo z malimi izjemami ni posebno občudovanja vredno obnašalo. S tem je pri nas končana razprava o vrhniških občinskih volitvah, pri katerih je zmagovalo „katolišanstvo“, katerega najnovejši zastopniki so dr. Marolt, Mulej in Majer. Tako katolišanstvo pa je sorodno s kastro, in zagledelj ne obupavamo, in naj si je na Vrhnikih zmagala združena opozicija!

— **Klerikalne halucinacije.**

Shod narodno-naprednih volilcev preteklo nedeljo v „Mestnem domu“ je šenklaškemu glasilu popolnoma zmešal možgane. In kako tudi ne! Par lepakov in dve kratki notici v „Slovenskem Narodu“ ste zadostovali, da je prišlo na shod toliko volilcev, da je bila prostrana dvorana „Mestnega doma“ docela polna in da je Štefetu, ki je pred „Mestnim domom“ prežal, kar srce skočilo v hlače, da jo je jadrno odkuril, ko je videl nepričakovano velike množice volilcev, ki so hitele na shod. Pri klerikalcih je treba razposlati na tisoče vabil, popje na prižnicah morajo rotiti in zaklinjati ljudi, priganjači in agitatorji morajo biti dneve in noči na nogah in oblatiti vse hiše, da spravijo skupaj ljudi na klerikalni shod. Ako bi klerikalci ne imeli agitatorjev na prižnici in v spovednici, bi niti eden njihov shod ne uspel, o tem ni prav nikakega dvoma. Zato jih tako silno jezi, ako je na naprednih shodih velika udeležba, ne da bi bilo v to potreba kakršnekoli agitacije. Najbolj jih pa to grize v Ljubljani, kjer že leta sem oznanjajo, da je narodno-napredna stranka izgubila že vso zaupanje in zaslobo pri meščanstvu in da ji ni mogoče prirediti nobenega poštenega političnega shoda več. Zategadelj lažejo sedaj na vse načine, kakor je pač pri propali klerikalni sodrgji navada, da bi z lažjo in zavijanjem prikrili dejstvo, da je Ljubljana slejkoprej v narodno-naprednem, svobodomiselnem taboru in da tu ni polja, kjer bi šla v klasje klerikalna pšenica. Klerikalci so se že tako zagrizli v svojo fiksno idejo, da se mora tudi Ljubljana poklerikaliti, da živé že sedaj samo v halucinacijah, kakor da bi bili Ljubljancem že sami klerikalci in kakor da bi se danes ali jutri moral zapeti zvon, ki naj oznani svetu, da je napredna Ljubljana napravila „kotau“ pred Šusteršičem in pred krivo palico Antona Bonaventure. Boletne halucinacije! Kakšno zaslobo pa ima klerikalna stranka v Ljubljani? Prav nobene, saj tiste peščice nerazsodnih ljudi, ki jim imponuje in ki jim je evangelij „Slovenčeva“ široka, umazana gošča, pač ni mogoče resno upoštevati. Najjasnejši dokaz za to, da nimajo klerikalci prav nobene moči, je manj pa simpatij, pa je to, da si že deset let ne upajo na voliče. Pred desetimi leti so se ojunčili, da so

posegli v občinske volitve, a bili so tako grdo in sramotno tepeni, da so se kakor ščurki poskrili v svoje luknje. Kakor ščene, ki se ga je s korobačem nagnalo v njegovo hišico, tako renče in bevskajo sedaj klerikalci v svoji luknji, a na dan, na junaški megdan se več ne upajo, ker se boje pasjega biča, korobača! Ne govorimo tu o II. in I. volilnem razredu, ki štejeta več tisoč najinteligentnejših volilcev, ampak v mislih imam III. razred, v katerem se nahajajo „široke ljudske mase“, kakor pravi „Slovenec“, in med katerimi ima bajé klerikalna stranka naravnost mogočno zaslanbo. Če bi bilo to res, zakaj se pa klerikalci doslej še niti enkrat ni posrečilo izvojevati zmage v tem razredu vsaj enemu svojih pristašev? Iz tega enostavnega vzroka, ker nimajo v Ljubljani prav nikake zaslonbe in ker je njihovo govorčenje o številnosti njihovih pristašev v mestu zgolj fikcija in preračunjeno slepilo, da bi na te limanice ujeli kakakega nerazsodnega političnega kalina!

— **Manifestacija za gosp. A. Štreklja pri Rebku v Vipavski dolini.** 400 nas je bilo, ki smo povzdignili glas za g. A. Štreklja, samo eden je bil kontra. In kdo je bil? Duhovnik Kosec iz Kamenj, ki je znan iz pohodov na Čaven in po svojem najčistejšem abstinenčnem življenju. A dali so mu kropa, vsi, prav vsi, da jo je odkuril kakor politični cec ob spremljevanju žvižganja in hrupa, ki je bilo spremljano z raznimi zabeljenimi opazkami. Dr. Laharnarja se je na to razkrinkalo. Ko je g. Mahorčič omenil, kako je Laharnar zapiral Nabrežince, ko so leta 1898. pokazali lojalnost do habsburške hiše ob smrti cesarice Elizabete; da je napadel z golo sablo zborovalce na Krasu, ko je bil tam c. kr. okrajni glavar; da je 5 mesecev ustavil semnje v Sežani na občo škodo Kraševem in Vipavcem; da je bil vedno prvi, ko se je zatiralo Slovence, je zadonelo iz 400 grl: naš poslanec ne more biti mož, ki se ga drže solze Slovencev, naš poslanec bodi g. A. Štreklj. Na predlog nekega govornika, katerega ime mi ni ostalo v spominu, se je sprejela sledeča resolucija: Volilci ajdovskega sodnega okraja, zbrani pri Rebku v svrhu dolžitve državnoborskega kandidata, obsojajo osebne napade na g. Štreklja, ki jih priobčuje klerikalno časopisje. Obenem izjavljajo, da ne glede na osebo dr. Laharnarja, katerega je postavila klerikalna stranka kandidatom, odklanjajo njegovo kandidaturu, ker je političen uradnik; ima od vlade vezane roke in v lastnosti političnega uradnika pridobljeno mišljenje, ki ne odgovarja koristim slovenskega naroda tako, da ne more odločno zastopati naše koristi. Bilo je živio-klicev na Štreklja, da se je vse treslo. Ob tej priliki se je sprejelo tudi resolucijo v prilog prvoborniteljem tržaskih Slovencev v boju proti laški omnipotenci. — Dr. Laharnar si pa ne upa sklicati javnega shoda, ker še v Rihemberku, kjer je vendar skoro vse klerikalno, je sklicala „Sloga“ samo zaupni shod, na katerem je ponujala svojim backom dr. Laharnarja. Tudi znamenje časa. Pa še v Rihembergu je Laharnar nalezl na odpor. V ozadju dvorane stoječi volilci so odločno nasprotovali Laharnarjevi kandidaturi. Nekaj prisotnih Nabrežincev so hoteli klerikalci siloma odstraniti. Po shodu se je v hotelu Ličen zbralo mnogo Štrekljevih pristašev na shod, kateremu je predsedoval nabrežinski župan g. Caharija. Shod je z navdušenjem proglasil g. Štreklja za kandidata.

— **Buffalo Bill v „Unionu“.** Na Cvetno nedeljo se nam obeta v Ljubljani nekaj izrednega, nekaj nenavadnega, kar je treba posebno zabeležiti v anale ljubljanskega mesta. V zadnjem „Slovenecu“ namreč čitamo: „Veliki shod bo na Cvetno nedeljo ob 11. uri dopoldne v veliki dvorani hotela „Union“. Dnevni red: Poročilo o cerkveno-političnem položaju s posebnim ozirom na francoske razmere. Poroča dr. Ivan Šusteršič. Sklepne besede govornik nezofskof dr. A. B. Jeglič. Vstopnice

se glase na imena in brez njih vstopni dovoljen. — Kakor je torej razvidno iz te „Slovenčeve“ notice, bo sedaj jel Anton Bonaventura že celo nastopati na političnih shodih. Preklicano že mora klerikalom slaba presti v Ljubljani, da si ne vedo drugače pomagati, kakor da že škofa Antona morajo izrabljati za reklamna sredstva. Prav kakor v kakšnem sirkusu ali menažeriji! Če predstave ne zanimajo več občinstva in ne vleče več nobena reklama, se razglesi, da se je podjetju posrečilo pridobiti na novo kakšno čudno eksotično žival ali kakšno posebno abnormiteto, v svrhu seveda, da bi se zopet privabilo ljudi. Klerikalci delajo sedaj take s škofom Bonaventuro. Kakor priganjač pred menažerijo v Latermanovem drevoredu kriči: „Ljudje božji, le not, le not, videli boste leve, tigre, volkove, medvede in znamenitost prve vrste — dresiranega slona, ki je edini pod solncem“, prav tako vprijejo sedaj, ko so jim že pošla vsa druga reklamna sredstva, tudi klerikalci in vabijo ljudi k sebi z obljubo, da bodo videli „čudovito eksotično žival, znamenitost prve vrste“ — škofa Toneta. Če se škof Tone da izrabljati v take reklamne svrhe, je nam prav, nasvetovali pa bi mu, naj še prijaše na shod v „Union“ na osličku, saj je prihodnja nedelja cvetna, in naj dá to v „Slovenecu“ javno razglasiti. Garantiramo mu, da bo to najboljša reklama za shod. Vsa Ljubljana bo drla v „Union“, da vidi jahati Antona Bonaventuro — na oslu. Izvrstna misel je to, gospod Anton Bonaventura, kaj menite?

— **Novo agitacijsko sredstvo rabijo zopet klerikalci.** Tisti nedelni zaupniki, ki hodijo v Ljubljano podprepotat dr. Šusteršiču in njegovim sleparskim somišljenikom, sedaj po kmetih kmetu lažejo takole: „Le volite katoliške poslance, ti bodo tako naredili, da bode vsak kmet lahko streljal zajce, kjer jih bode dobil. Po novem letu bo ta postava že narejena.“ Kolikor besedi, toliko laži. V državnem zboru sploh ne bodo sklepali o lovskih postavah, temveč v deželni zbor. Sedaj pa niso volitve v deželni zbor, temveč v državni zbor. Vidi se iz tega, kakšni nesramni lažniki in sleparji so tisti, ki kmetu obljubujejo te ugodnosti, ki bi se le v deželni zboru lahko sklenile. Ta agitacija letos precej vleče, ker je zajec naredil letos zares veliko škodo. Zato pozivljamo somišljenike, da nam sporoče vsa taka agitacijska sredstva, da jim bodo vedeli naši govorniki na shodih dajati primerne komentare. Tu povedano agitacijsko sredstvo z zajci je razširjeno od št. Vida proti Medvodam in naprej.

— **„Švorca“ bodo prišli.** Peljal sem se zadnjič z nekimi kmetiči, ki so šli z zaupnega shoda iz Ljubljane. Kadili so mogočno svoje fajfe in eden, ki je bil podoben kakemu mežnarju, se je širokovstil: „To je že tako. Letos smo ta zadnje leto potrpeli s tem. Sedaj bodo naši poslanci prišli Švorca, da bode naredil tako, da ne bodo hodili tisti škrici k nam na jago. Tudi škof bodo rekli Švorcu, da moramo kmetje sami imeti jago.“ V št. Vidu so izstopili ti modri možakarji. Vedel sem takoj, da imajo v mislih deželnega predsednika Schwarzza. Dobro morata imeti dr. Šusteršič in škof „Švorca“ pod komando, ko že navadni kmetiči tako podomače govorijo, kako bodo prišli „Švorca“. Mi mislimo, da bode „Švorca“ še glava bolela po tej tovaršiji!

— **I. avstrijskega kongresa v varstvo otrok na Dunaju** so se udeležili s Kranjskega gg.: deželni šolski nadzornik Levec kot zastopnik dež. vlade in dež. šolskega sveta, kanonik Kalan kot zastopnik knezoškofjskega ordinarijata, kurat Šega kot delegat dež. odbora, dež. sodni svetnik Kavčnik in sodni tajnik Milčinski kot odposlanca dež. sodišča, dež. sodna svetnika in sodna predstojnika Ferk in Višnikar in okrajni sodniki dr. Doljan, dr. Regally in Šturm.

— **Iz štajerskega deželnega šolskega sveta.** Nadučitelj sta postala Ferdo Rozenstein in Stranec v št. Jurju ob Taboru in Avgust

Achitsch iz Padove pri Sv. Marjeti na Dravskem polju. Stalen je postal v Poljski dosedanji pomožni učitelj v Moxirju Fr. Tušak.

— **Poljske vesti.** Poljska oficiojantinja je postala v Ormožu upraviteljica Pavla Jarc, poštni oficiojant v Beljaku pa je postal dosluženi podčastnik Ivan Ciselj.

— **Iz pisarne slovenskega gledališča.** Jutri, v četrtek, za lože ne par, se uprizaro na korist opernega kapelnika, gospoda H. Beniška, prvič v sezoni Parmova enodejanska opera „Ksenija“. Naslovno vlogo poje gospa Skalova, Tatjana goa. Prochaskova, menih Aleksaja g. pl. Resunov in viteza g. Oufednik. Po „Kseniji“ se poje Leoncavallova dvodejanska opera „Glumadi“. G. kapelnik Benišek je tudi v tej sezoni storil, kar je v naših skromnih razmerah storiti mogoče, in je brezdvomno ona oseba, kateri pripade v naši operi največ dela in truda. Naj bi torej slovensko občinstvo upoštevalo njegove zasluge ter odlikovalo g. beneficijanta s prav mnogobrojnim posetom. — **Dramsko oboje pripravljata Fr. Ks. Meškovo dramo „Na smrt obsojeni“.**

— **„Slovenska Matica“.** 149 odborova seja, v sredo 13. marca. Predsednik proglasi sklepčnost, pozdravi navzoče, ter predstavi novega društvenega tajnika F. Podkrajška, ki je vstopil s 1. marcem t. l. in ki bo tudi društveni poverjenik za Ljubljano. Nato se s toplimi besedami spominja prejšnjega tajnika, mag. svet. Evgena Laha, ki se je po 22letnem službovanju odpovedal, naglašujoč njegovo vestnost, točnost in delavnost v prilog Matici, ter predlaga, da se mu zato izreče pismena zahvala. (Soglasno sprejeto.) Na znanje se vzame, da je došlo več rokopisov, med njimi prof. Seidlova monografija: „Kamniške in Savinske planine“. Muzealnemu društvu za Kranjsko se dovoli uporabljanje druge sobe Matičnih prostorov do dobe, ko se licejska knjižnica preseli iz deželnega muzeja. Tam se potem naseli „Muzejsko društvo“. Za lansko leto je vplačalo članarino 3267 letnikov, za tekoče 96 in za prihodnje 5. Od zadnje seje je društvu pristopilo na novo ali vnovič 55 članov. Od 1. januarja t. l. počenši je prirastlo društveni knjižnici 57 knjig, zvezkov in časopisov; izmed teh je eden podarjen in 56 zamenjan. Sklene se, da se vrši letošnji občni zbor v sredo 29. maja, ob šestih zvečer v Mestnem Domu. Odbornik dr. Ilesič predlaga, da tiskaj Matica društvene publikacije v večjem številu, nego letos. Predsednik Levec predlaga, da se za letošnje leto tiskaj 3800 garnitur društvenih knjig. Odbornik Sušnik naglašuje, da proti Matici deficit, če se tiska publikacije v večjem številu, ker od dijakov in Hrvatov ne dobivamo polne članarine. Tiskarne so že zdaj za 25% dražje, nego v prejšnjem letu, cene pa se bodo še dvignile, ker so tarife za stavce višji in se je podražil papir. Upoštevati je, da se deficit lahko vgnezdi trajno. Ne kaže drugo: ali reducirati število knjig ali pa povisati članarino. Sklene se, da se številno knjig za leto 1907. določi v prihodnji seji. Knjige za leto 1906. so se skoro popolnoma razpečale. Dobiti je le še nekoliko posameznih eksemplarov.

— **„Akademija“.** Zadnje svoje poročilo o predavanju prof. dr. Ise Kršnjavija moramo v tem smislu izpopolniti, da je g. predavatelj radi časa moral nehati, predno je mogel obdelati svojo pravo temo, namreč kulturno delovanje frančiškanov na Hrvaškem. Škoda, da se predavanje ni razdelilo na dva dneva; Kršnjavi je odlični predavatelj, ki vlada svoje misli z absolutno sigurnostjo in kakor umetnik zna abstrakcije pojasnjevati s posebno nazornimi ilustracijami, z epizodami.

— **Prosta organizacija okrožnih zdravnikov na Kranjskem** ima dne 21. marca ob 1/6 zvečer v Ljubljani svoj redni občni zbor v hotelu „Union“ s sledečim sporedom: 1.) Načelnikovo poročilo o društvenem delovanju in gospodarjenju v preteklem letu. 2.) Volitev dveh revizorjev. 3.) Volitev načelnika in njegovega namestnika. 4.) Volitev odposlanca k zborovanju državne zveze avstrijskih zdravniških organizacij dne 22. in 23. marca. 5.) Razni nasveti. Kolegi! Pridite polnoštevilno k temu shodu, razgovarjati se bomo zaupno o nadaljnjem postopanju. K zborovanju je povabljen tudi poročevalec o zdravstvenih zadevah v deželnem odboru gosp. grof Barbo. Temu zborovanju sledi ob 7. zvečer ustanovni shod splošne organizacije zdravnikov na Kranjskem v varstvo njihovih gospodarskih interesov.

— **Društvo slovenskih profesorjev** vjudno vabi svoje člane in slovenske profesorje sploh na prijateljski sestanek v petek, dne 22. t. m. ob 8. zvečer v restavraciji „Na-

rodne doma“. Gospod ravnatelj Wiesthaler bo poročal o nčnih knjigah za srednje šole. Zlasti se prosijo tudi gg. poročevalci za posamezne predmete, da se udeležijo tega sestanka.

— **XXIV. redni občni zbor pevanskega društva „Slavec“.** Preteklo soboto se je vršil v društvenih prostorih v Narodnem domu 26. občni zbor „Slaveca“ ob številni udeležbi članov. Predsednik društva, g. Ivan Dražil, otvoril zborovanje, konstatujoč njega sklepčnost ter razvije v daljšem govoru društveno delovanje v preteklem letu, ki je bilo povsem na stališču napredka v moralnem, kakor v gnetnem oziru. Društvo si je — kar kažejo obiski njegovih prirediteljev — ohranilo vse simpatije in si priborilo tudi mnogo novih prijateljev društva. Z vneto besedo bodri pevce k še marljivjeshu zanimanju za društvo ter se s iskrenimi besedami zahvali za prirediteljeva povoda njegove 15letnice predsedstva, zagotavljajoč, da bode vedno društvo podpiral po svojih skromnih močeh. (Burni živio-klici predsedniku.) Potem omeni, da stoji društvo takorekoč na pragu svoje 25letnice, ter bode misliti že sedaj, kako se ta dogodek proslavi. Nadalje se spominja med letom umrlih članov, pred vsem ustanovnika in častnega člana ter prvega društvenega predsednika g. Antona Jeločnika v Litiji. Društvo se je udeležilo pogreba z zastavo ter mu tako izkazalo zadnjo čast. Rajni Jeločnik je zastavlil vse svoje sile v prosep društva „Slavec“ in zato mu bode v društvu večni spomin. — Dalje je žalibog izgubilo društvo svojega častnega člana, dičnega našega pesnika-slavca gosp. Simona Gregorčiča. Nepozabnemu pesniku bode zemljolca lahka! Preminuli so nadalje ustanovnik „Slavca“, stolni prost g. Andrej Zamejc ter podporniki in pevc g. Ivan Bizjak, Karel Januš, Božidar Novotny; Jos. Šmuc. Dragotin Butorac, Ivan Žagar, Josip Terdan, J. Aleš in J. Pajduh. Društvo je vse preminile deloma spremlilo k večnemu počitku, deloma izreklo sorodnikom svoje sočutje. V znak sožalja se zborovalci dvignejo raz sedežev. Nato da besedo tajniku, kateri poroča, da je društvo marljivo delovalo. O živahnem gibanju v društvu kaže število sej, bilo jih je 35 in 2 izredni seji. Izmed večjih izletov je omeniti onega v Postojno k odkritju spomenika M. Vilharju ter krasni izlet v Opatjovolosko, kjer si je društvo pridobilo mnogo simpatij ter prejelo krasen svilen trak za svojo zastavo, katerega so podarile ondote vrle Slovenke. Opatjiva-Voloska se je okrasila ta dan kar najlepše ter je bil „Slavec“ predmet vsestranskih prirčnih ovacij. „Slavec“ je bilo prvo pevsko društvo, ki je posetilo Istro korporativno. Prirejeni koncert je bil silno imenitno obiskan ter je uspel vrlo lepo. Izmed večjih društvenih prireditelj omenja veselico v „Narodnem domu“ v korist Vilharjevemu spomeniku, ki je izborna uspeša, veselico na Rožniku, katero je občinstvo počastilo v ogromnem številu ter krasno maskarado v hotelu „Union“. Društvo je imelo več sodelovanj in nastopov pri bratskih društvih ter ob drugih prilikah. Pevcev je imelo društvo do 60, ustanovnih in podpornih članov pa nad 250. Tajniku se izreče za točno poročilo in njegovo marljivost zahvala. Nato poroča blagajnik o denarnem stanju društva ter o prometu v preteklem letu. Tudi finančno je bilo društvo v letu 1906. v ugodnem položaju. Dohodkov je bilo 6771 K 4 h, stroškov pa 5787 K 88 h, torej denarnega prometa 12558 K 92 h, kar je za pevsko društvo veliko. Ko sta gg. revizorja izjavila, da sta pregledala knjige in blagajno ter našla oboje v vzornem redu, predlagata, da se da odboru absolutorij ter da se votira blagajniku Veharju izredna zahvala in zaupanje. Občni zbor sprejme oba predloga z živahnim pritrdjevanjem. — Nato se izvolijo za leto 1907. v odbor: gg. Ivan Dražil, predsednikom; Zdravko Kopitar, podpredsednikom; Fran Osredkar, tajnikom; Ivan Vehar, blagajnikom ter Josip Herman, Ivan Kocjan, Slavoj Lebar, Matej Oblak in Božidar Sartory, odbornikom; za revizorja pa gg. Viljem Lenassi in Zdravko Poženel. Nato je bil predmet razgovora izlet v Belgrad ter se sklene potrebno v tem oziru. Ker se ne oglaših nihče več k besedi, prevzame predsednik končno besedo, zahvali se ljubljanskim dnevnikom za krepko podporo društvenih prirediteljev s priobčevanjem društvenih publikacij ter zaključí občni zbor. Toliko o zborovanju. — Poročevalec pa ne more kaj, da ne bi pohvalno omenjal sicer mirno a marljivo delovanje društva „Slavec“ v prosep slovenske pesni in narodne zavesti, katero si ne privajajo zaradi tega nikakega mesta v številu pevskih društev. Dejstvo pa je, da je bil „Slavec“ vedno isti, ki vsikdar zastopa slovensko pesen

in narodnost, tako v ožji domovini kakor pri sosednjih bratih. In tako, upam, bode tudi nadalje — pa brez nepotrebnega hvalisanja.

— **Društvo tiskarjev na Kranjskem** je imelo v soboto zvečer v restavracijskih prostorih „Narodnega doma“ pod predsedstvom g. Werzaka svoj redni letni občni zbor. Predsednik se je, ko je pozdravil zastopnika politične oblasti g. konceptnega praktikanca Jančigaja in vse navzoče, spominjal s toplimi besedami rednega člana Frana Kržeta in častnega člana dr. Josipa Derža, katerega je smrt društva pobrala od sadnjega rednega občnega zbora. Iz ob občnega zbora odobrenega natisnjene poročila za l. 1906. posnemamo sledeče: V teku leta je imelo društvo en občni zbor; tekoče društvene zadeve je rešil odbor v 16 sejah. Društvo je štelo dne 31. decembra 1906 šest častnih in 154 rednih članov, med temi 131 črkostavcev, 20 tiskarjev in 3 sorodnih poklicev; med letom 1906 je umrl en član. Računski zaključek izkazuje 12.689 K 57 v dohodkov in 11.477 K 3 v stroškov, tedaj 1112 K 54 v prebitka, s katerim je društveno premoženje naraslo koncem leta na 36.559 K 39 v, ne všteti vrednost knjižnice in inventarja v znesku 2600 K. V društveni knjižnici je bilo 1285 knjig različne vsebine, 34 oseb si je izposodilo 944 knjig; na razpolago je bilo članom 25 časopisov. — Občni zbor je dovolil glavnim društvenim upraviteljem 400 K nagrade in izrekel vsem društvenim podpornikom in dobrotnikom najsrčnejšo zahvalo. — Pri volitvah so bili izvoljeni naslednji gosposdije: v društveni odbor: predsednik L. Werzak, podpredsednik I. Mlinar, blagajnik I. Komar, blagajnikov namestnik P. Jeločnik, računovodja O. Planinc, zapisničarja E. Jakhel in A. Štreklj, knjižničarja št. Dražil in A. Hrovatin, odbornika M. Hrovatin in V. Koželj, računski pregledniki J. Paulič, V. Premk in O. Tutta; za upravitelja potniške blagajne: O. Planinc za Ljubljano in M. Petrič za Novo mesto; v tarifno komisijo: F. Bezlaj, V. Cerer, A. Grapar, J. Jandajsek, F. Jezeršek, D. Milčević in M. Popović.

— **Poročili o izrednem občnem zboru železniških uradnikov in o družinskem večeru Narodne čitalnice** smo morali odložiti za jutri zaradi pomanjkanja prostora.

— **Javno predavanje.** V petek ob 8. uri zvečer bo predaval gosp. A. Chrška v dvorani „pri Malču“ (hotel „Stadt Wien“) o predmetu: „Zadnja pridiga Kristova med potjo na Kalvarijo“. Bode se tudi pelo. Vstop prost.

— **„Glasbeni Matici“** sta darovali posojilnica v Žužemberku 50 K in šentjakobska posojilnica v št. Jakobu v Rožu na Koroškem 10 K.

— **Umrli** je v ljubljanski deželni bolnici g. Hinko Tevš, pis. pomočnik, star 28 let; v Gradcu je pa umrl v bolnici usmiljenih bratov zastopnik češke zavarovalnice g. Anton Kocjan, star 27 let. N. v m. p.

— **Ljudska posojilnica** je kupila v soboto 16. t. m. od g. Josipa Gorupa stavbni svet ob Dunajski cesti poleg Mühleisena za 160.000 K, ter hoče na tem svetu svoj „ljudsk.“ dom zgraditi.

— **Novi državni uradi za pospeševanje obrti** se ustanove v Ljubljani, Lincu, Solnogradu in Opavi.

— **Gorski oddelek s strojnimi puškami** se ustanovi 6. aprila pri 17. pešpolku. Tudi 47. polk dobi tak oddelek.

— **Surov napad v ljubljanski okolici.** Včeraj popoldne peljala se je neka ljubljanska obitelj z otroci s fижakjem A. Birtičem na Fužine pri Ljubljani. S praznim vozom nazaj vozečega fижakarja sta brez povoda blizo Štepanje vasi tolovajsko napadla dva nasproti prišedša kmetska fantalina baje vulgo Tometov iz Dobrunj in Dušov iz Kašja. Prijela sta konja vsak od ene strani ter ustavila voz; potem sta potegnili fижakarja z voza, ga začela surovo pretepati in valjati po tleh. Suvala sta ga z čevlji in mu popolnoma raztrgala vrhno sunkujo; fижakar se je sicer branil, toda potegnila sta mu havelok čez glavo ter ga tako dobila popolnoma v svojo oblast. Ko so na pomoč kličočemu fижakarju hiteli ljudje iz bližnjih hiš na pomoč, pobegnula sta pogumna tolovaja čez njive in travnike. Vendar so jih bili domačini spoznali. Razbojnika se je naznanilo orožnikom in tukajšnji sodniji, kjer bodeta prejela zaslužen kaznen za svoj junaški napad. Ves krvaveč se je vrnil fижakar, ki toži o bolečinah po vsem životu, v Ljubljano nazaj. Če pripomnimo, da se je to zgodilo pri belem dnevu ob 3. uri popolne v neposredni bližini Ljubljane, je to gotovo žalosten pojav posurovele ljubljanske okolice. Kaka nesreča bi se bila lahko pripetila, ko bi se bil ta napad izvršil tje peljaje, ko so bili majhni otroci v vozu. Tako

se skoraj ne bomo več upali med po-
divljane okoličane, da nas neoboro-
nih mirnih ljudi ne pobijejo kakor
divjaki.

— **Samomer.** V ponedeljek si
je v Domžalah ob 1. uri ponoči z
brivjo prerezal žile na vratu tovar-
nar Fran Pečnik. Umrl je ob polu
5. uri zjutraj. Ujezila ga je neka zanj
neugodna konjska kupčija; gotovo je
torej storil nesrečno dejanje v hipni
blaznosti.

— **Prijet slepar.** Vrtnarskega
pomočnika 25letnega Josipa Sivca
iz Radovine na Štajerskem so prijeli
v Mariboru. Izdana je bila za njm
tiralnica zaradi tatvine in goljufije.

— **V konkurz** je prišel trgovec
Ivan Sajko v Koprivnici pri Raj-
henburgu.

— **Strajk mizarjev** je izbruhnil
v Celovcu.

— **Umril je** v Senožečah v so-
boto jubilarni župnik g. Ignacij
Okorn star 80 let. Bil je tam za
župnika od leta 1873.

— **Mrtvega otroka** je včeraj
prijeljal v Ljubljano z vozom neka
ženska iz Črne pri Kamniku. Otrok,
štedenski deček, je umrl naravne
smrti še doma, a ker so pa starši
Zidi, so se bali, da bi ga doma ne
hoteli pokopati in ga je mati v sprem-
stvu neke ženske pripeljala sem, da
ga pokopljejo na tukajšnjem prote-
stantovskem pokopališču. Zenske so
v nekem prenočišču imele truplo celo
noč pri sebi in šele zjutraj sta na-
znanili zažvezo oblastu.

— **Puška se je sprožila** v po-
nedeljek Ivanu Potočniku v Begu-
njah, ko jo je snažil. Strel mu je šel
v levo roko in jo tako poškodoval,
da je moral iti v deželno bolnišnico.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj
se je odpeljalo z južnega kolodvora
v Ameriko 90 Slovencev in 40 Hrvato-
v. V Heb je šlo 40, v Scheibbs 30,
v Inomost 25, v Beljak 17, v Linc
19, v Kočevje pa 16 Hrvatov. V Heb
je šlo 25 Ogrrov, na Dunaj pa 20 Ko-
čevarjev. — V ponedeljek je šlo v
Ameriko 74 Hrvatov in 22 Slovencev.
90 Hrvatov je šlo v Heb, 18 v Bre-
genc, 120 Slovencev, Hrvatov in Ma-
cedoncev pa je prišlo iz Amerike. 120
laških zidarjev je šlo na Ogrsko, 350
pa na Spodnje Avstrijsko.

— **Izgubljene in najdene reči.**
Šolski učenec Ivan Kumer je našel
srebrno uro. — Gdč. Marija Megli-
čeva je našla večjo vsoto denarja.
Oboje dobila izgubitelja na magi-
stratu.

— **V kavarni „Evropa“** so v
nedeljo našli zlata očala. Dobe se pri
kavarnarju g. Krapšu.

* **Najnovejša novica.** V samo-
stan je šla abesinska cesarica.

— Za predsednika bolgar-
skega sobranja je izvoljen dose-
dani podpredsednik Dobri Petkov.

— Italijanska zbornica je
sklenila znižati carino na petrolej.

— Umril je glavni adjutant nem-
škega cesarja general pl. Werder.

— Marcellin Berthelot,
sloveči francoski kemik in pisatelj, je
umrl v Parizu. Pokopljejo ga na
državne stroške.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 20. marca. Cesar je
podelil red zlatega runa princem
Vilhemu Hohenzollernu, Albertu
Belgijskemu, Eliji Parmškemu in
Konradu Bavarskemu ter poleg
drugih tudi grofu Aleksandru
Apponyiju, knezu Karolu Trautt-
mannsdorffu, knezu Franu Jožefu
Auerspergu, knezu Hugonu Liech-
tensteinu, knezu Karlu Schwarzen-
bergu, grofu Andreju Potockemu
in grofu Meranu.

Dunaj 20. marca. Šef avstrij-
ske artiljerije fcm. Kropatschek
pojde v pokoj. Na njegovo mesto
stopi nadvojvoda Leopold Sal-
vator.

Dunaj 20. marca. Stavka pe-
kovskih pomočnikov se je razširila
na Klosterneuburg. Kruha je še
vedno dovolj.

Budimpešta 20. marca. Av-
strijski ministri so se odpeljali na
Dunaj. Nagodbena pogaja-
nja so bila povsem brez-
uspešna. Razpravljalo se je raz-
en o političnih vprašanjih, ki
so združena z nagodbo, tudi o
užitini in o kvoti.

Budimpešta 20. marca. „Pe-
ster Lloyd“ javlja, da avstrijska
vlada ne zahteva več, naj se
sklene nagodba za 20 let, nego
da se hoče zadovoljiti s 15letno
nagodbo. „Hyrlap“ pravi, da za-

hteva dunajska vlada kompenzacij,
če naj privoli v ločitev užitnin-
skih dohodkov.

Budimpešta 20. marca. Zol-
tan Lengyel je zapleten v novo
afero. Nagovarjal je nekega urad-
nika, naj ukrade gotove državne
akte in jih posodi njemu.

Sofija 20. marca. Vlada trdi,
da je prišla na sled anarhistični
zaroti, ki je prouzročila umor
ministrskega predsednika Petkova.

San Remo 20. marca. Snoci
je tu umrl bivši ruski minister
zunanjih del grof Lambsdorff
v starosti 62 let

Avstrijska specialiteta. Na želodcu bo-
ležajočim ljudem priporočati je porabo prist-
nega „Mollovega Seidlitz-praska“, ki je pre-
kušeno domače zdravilo in vpliva na želc
dec krepilno ter pospešilo na prebavljenje
in sicer z rastjo uspehom. Skatljica 2 K.
Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo
vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni
zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah
na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov pre-
parat, zaznamovan z varnostno znamko in
s podpisom. 5 16-4

FRANC JOZEFOVA
greška voda.
Izvrstno odvajalno sredstvo.

Darila.

Upravištvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda:
Gospod Wolf, geometer na Jesenicah na
Gorenjskem K 2, kot kaznu, ker ni pisal
valčka. — srčna hvala!

Meteorološko poročilo.

Vikna nad morjem 662 Srednji kračni tlak 736.0 mm.

marec	čas opaz- vanja	stanje baro- metra v mm	tempe- ratura v C.	Vetrovi	Nebo
18	9. zv.	735.0	6.1	sl. jzh.	jasno
19	7. zv.	733.9	2.0	sl. svzhod	jasno
20	2. pop.	733.6	9.4	sr. zah.	oblačno
21	9. zv.	738.7	5.3	sl. jzh.	oblačno
22	7. zv.	739.2	3.2	brezvetrno	megla
23	2. pop.	735.2	12.1	p. m. jzh.	jasno

Srednja predvečerašnja in večerašnja tempe-
ratura: 6.2° in 5.6°; norm.: 4.0° in 4.2°
Padavina v 24 urah 0.4 mm in 0.5 mm.

Tužnim srcem naznanjamo vsem
sorodnikom, prijateljem in znancem
prežalostno vest, da je naš iskreno
ljubljeni sin, oziroma brat, gospod

Anton Kocjan

zastopnik češke zavarov. za Štajersko

včeraj zvečer, po daljšem bolehanju v
starosti 27 let, previden s tolažili sv.
vere, preminul. 967

Pogreb dragega rajnega se vrši
v četrtek, dne 21. marca t. l. ob 2. uri
popoldne iz bolnice usmiljenih bratov
v Gradcu na ondofno pokopališče.

Mase posmrtnice se bodo brale
v Ljubljani

Bodi mu blag spomin.

V Ljubljani, dne 20. marca 1907.

Jakob Kocjan, oče. O. Anton, ka-
pucin, Janko in Jakob Kocjan, bratje.

(Brez posebnega obvestila.)

Prežalostnim srcem naznanjamo
vsem sorodnikom, prijateljem in znancem
prebranko vest, da je naš iskreno
ljubljeni soprog, oziroma oče in sin,
gospod

Hinko Tevš

včeraj ob polu 2. uri ponoči po dal-
jšem bolehanju v starosti 28 let, pre-
viden s tolažili sv. vere, preminul.

Pogreb nepozabnega rajnega se
je vršil danes ob polu 4. uri popoldne
iz deželne bolnice k Sv. Križu. 968

Bodi mu ljub spomin.

Ljubljana, dne 21. marca 1907.

Julija Tevš, soproga. — Marija
Tevš, mat. — Bogomila, hčerica.

Rogaški
Tempel-vrelec
Dobiva se pri firmah M. Kastner in Peter
Lacnik v Ljubljani.

Hočete srečni postati?

Želite ženo ali moža, vsakdo se takoj zaljubi!
Potem pošljite 4 krone v znakom pod naslo-
vom: „Sreča 1907“ pošte restantje Ljub-
ljana nakar se vam diskretno pošlje velika kno-
skrivno sredstvo in pojasnilo za obuditev lju-
bezni pri obeh spolih in v vsaki starosti.
Ne škoduje in uspeh takoj dosežete. Dobil do-
sedaj 25.000 zahvalnih pisem. 965-1

Celovec — Gorica — Koper — retour.

Prosim takoj izjave — naslova. —
Imam vprašanje, ki je usodopolno,
eventualno, da pojasnim. Grozni kon-
flikti. Rešite takoj! — Naslov: Koper-
Celovec uprava „Slov. Naroda“ 963

služabnica

za nadzorovanje večjih otrok.
Ponudbe na upravnishstvo „Slov.
Naroda“ 948-2

sedlarski pomočnik.

Nastop takoj.
IVAN KRAVOS
sedlar v Gorici. 945-2

Lepa prilika!

Na Bledu se pod ugodnimi pogoji
daje v najem s 15. junijem že dalj
časa obstoječa

mizarska delavnica

z opravo in orodjem za 4 delavce.
Pojasnila daje lastnica Marijana
Potočnik, Zagorice-Bled. 922-3

Jubilejska loterija za ogrev. sobe.

1500 dobitkov v efektivni vrednosti K 55.000.
Prvi trije glavni dobitki K 30.000, 5000, 1000 se bodo na dobiteljevo
željo, odbivši 10%, in zakoniti dobitni davek, izplačali v gotovini.
Srečke po 1 K po vseh trafikah, loterijah, menjalnicah in v loterijski pisarni
na Dunaju I., Spiegelgasse 15. 237-7

Cene brez konkurence!

3500 kosov sukn. moških oblek od gl. 33—5—7.50. 10—naprej
1250 „ „ deških „ in gambet od gl. 3.50. 4. 6. 8 naprej
1950 „ „ otroških kostumov od gl. 1.50. 2—3—naprej
5000 „ „ damskin lopic, ranglanov, poletotov in ovratnikov od
gl. 3—4—6—10—naprej

O. Bernatović, Angleško skladišče oblek
v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 15.

„SLAVIJA“

vsa jemne zavarovalna banka v Pragi.
Kap. fond: 34.788.887.78 K. Izplačane odškodnine in kapitalne 87.776.300.75 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseobsežnim slovensko-moredno upravo.
Vsa poplačila dajo:
Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarna se v lastni bančni hiši
v Gosposkih ulicah šte. 12.

Slama v balah

se po nizki ceni prodaja.
Martinova cesta 10.
847-8

Večja tvornica v Bosni

išče za trajno delo

2 ključavničarja 1 strugarja

1 kurjača za parni stroj.

Ponudbe pod „O. St.“ na upravn.
„Slov. Naroda“ 964-1

Razglas.

Uprava Kolizeja oddaje za
leto 1907/8 oziroma tudi za več
let

izpraznjevanje greznic (gnojnih jam)

proti dobremu plačilu. 905-4

Kdor želi to izpraznjevanje pre-
vezeti, blagovoli se prijaviti do kon-
cem tega meseca v pisarni De-
ghenghi, Cesta na Rudolfovo že-
leznico št. 18.

Dobičkanosnega in goto- vega zaslužka

dobe v tej deželi pridni ljudje, ki se
hočejo pečati z izdelovanjem žganja,
ruma in likerjev. Izkušeni in zanesljivi
strokovnjaki taka izdelovališča popol-
noma uredi za delo in tudi preskrbi
koncesijo za izdelovanje.

Pisna na upravn. „Slov. Naroda“
pod „strokovnjak“ 701-7

Pozor! Trgovci! Novost!
75 kosov samih novosti št. peciva po 2 vin. za
prodajanje na 1 K 10 vin.
88 kosov pripravnih za kavarno in gostilno po
4 vin. za prodajanje na 1 K 10 vin.
razpošilja vse v lepih kartonih po povzetju;
ake se za 6 kron asenkrat naroči tudi poštnine
prosto: E. Brandt, tovarna črna peciva
v Kranju. 966-1

Lep lokal

pripravljen za vsako trgovino, s skla-
diščem, s tremi velikimi izlo-
benimi okni na najboljšem prostoru
sredi mesta, se da v najem.

Vse natančneje pri lastniku Francu
Dolencu, na Starem trgu šte. 1.
v Ljubljani. 563-19

Južno sadje in zelenjavo

razpošilja po povzetju Josip Dolčič
v Trstu, Via della Sorgente šte. 7.
Telefon št. 1465. 815-4

Zaradi opustitve trgovine

prodajajo

moške in damske čevlje

dokler bo kaj zaloge, izredno ceno.
Najboljše in najsolidnejše blago samo-
lastni izdelek. Tudi se proda vsa

prodajalniška oprava.

Jernej Žitnik 568-10
v Ljubljani, Kongresni trg.

Black diamantne pile

iz tvornice 834-3

G. & H. Barneff Co. v Filadelfiji.

Neprekosljive kakovosti. Ugodne cene.

Prodaja jih samo:

RIHARD ARNS

v Remscheidu na Nemškem.
Königsstrasse.

Pozor!

V meščanski pivarni

na Sv. Petra cesti št. 47
se sprejemajo abonenti na

kosilo in večerjo.

Prostori za društva, klube, shode
in veselice so vedno na raz-
polago.

Mnogobrojnega obiska prosi
785-5

K. Košak.

Najvišja odlika na mednarodni razstavi v Milanu leta 1906 (avstr. juror).

Ivan Kunst

na Jesenicah Fužinah
na Gorenjskem piše
dne 19. oktobra t. l.

železnato vino

lekarnarja
Piccolija v Ljubljani
na Dunajski cesti

edmo sredstvo zoper njegovo bolezen
in prosi, naj se mu pošljejo še tri
steklenice.

Politiška steklenica 12 K, 4 politiške
steklenice v Ljubljani K 7.20, za zunaj z
zavojem vred K 7.80.

Zunanja naročila točno. 4387-48